

Til Sundheds- og Ældreministeriet
Modtager: sum@sum.dk
CC: fre@sum.dk
Sagsnr.: 2007933

Vester Skerninge den 9. november 2020

Høringssvar vedr. udkast til ny epidemilov

EHS-Foreningen er handicap- og patientforeningen for elektromagnetisk hypersensitive i Danmark. Vi ønsker med denne henvendelse, at gøre indsigelse mod regeringens udkast til ny epidemilov. Lovudkastet omhandler ikke elektromagnetisk stråling, det er vi bekendt med, men vi vurderer, at det har et betydeligt potentiale for at skade vores medlemmer.

Som kontekst, personer med EHS er mere påvirkelige og følsomme og har lavere tolerancetærskel overfor elektromagnetisk stråling end den gennemsnitlige befolkning. Nogle reagerer på trådløst udstyr, andre på strømkabler, elektriske apparater m.v. og nogle på begge dele. Symptomerne kan variere afhængigt af den enkeltes følsomhed og hyppigheden af eksponering.

Ved eksponering kan en person, der har EHS, virke helt ude af sig selv, blive helt mat og svag, miste koncentrationen, få trykken i hovedet, få hjerterytmeforstyrrelser eller endda få et ildebefindende. Dertil kommer "tømmermændseffekt" i tiden efter eksponering; eks. migræne, lysfølsomhed og synsforstyrrelser.

Med udgangspunkt heri, gør vi indsigelse mod elementerne *tvangsisolation* og *tvangsindlæggelse* i lovudkastet, da det vil betyde at vores medlemmer kan blive tvunget ud i miljøer der ikke skærmer dem mod elektromagnetisk stråling. Det er grundlæggende problematisk, da flere af vores medlemmer ikke kan opholde sig udenfor deres eget hjem, end ikke på sygehusene.

Derudover har vi en undergruppe af medlemmer som foruden EHS lider af MCS (mangeartet kemikalieoverfølsomhed). På vegne af dem, gør vi indsigelse mod elementet *tvangsvaccination* i lovudkastet, da disse ej tåler visse ingredienser i vacciner.

Hvad angår lovudkastets overordnede betydning, herunder for retssikkerheden, og ikke kun for vores medlemmer men for den brede befolkning, tilslutter vi os vurdering og kritik fra jurist Mikkel Kaastrup som gengivet i det følgende.

Lovforslaget lægger op til at give især Styrelsen for Patientsikkerhed, Sundhedsministeren, politiet og relevante private virksomheder, vidtgående beføjelser til blandt andet tvangsmedicinering, tvangsvaccinering, tvangsindlæggelse og afspærringer af større eller mindre områder, hvilket er fuldstændig uhørt i sit indhold og omfang.

Forslaget til den nye permanente epidemilovgivning giver alt for vidtgående beføjelser til Sundhedsministeren, Styrelsen for Patientsikkerhed og Sundhedsstyrelsen.

Særligt indeholder lovforslaget en ny kategori af sygdom kaldet "samfundskritisk sygdom". Det er et helt massivt og grundlæggende problem, at Sundhedsministeren m.m. tillægges ekstremt grænseoverskridende og vidtgående beføjelser hvis det fastslås, at en "samfundskritisk sygdom" truer eller spredes i det danske samfund.

Det nye begreb "samfundskritisk sygdom" er ikke klart defineret, hvilket giver ophav til for vide rammer for denne definition. Sundhedsministeren afgør alene om og hvornår en sygdom er "samfundskritisk", hvilket er et alt for spinkelt grundlag at vurdere et så alvorligt samfundsanliggende på.

Definitionerne på alment farlig sygdom er for usikre og definitionen på en pandemi er for usikre

Det er uacceptabelt at give Sundhedsministeren og Styrelsen for Patientsikkerhed ret til at tvangsvaccinere, tvangsbehandle og tvangsindlægge danske borgere alene på baggrund af en formodning om smitte.

Lovforslaget overtræder eller er meget tæt på at overskride Nürnberg Koden (1947), Europakonventionens bekendtgørelse af 4. april, 1997 om menneskerettigheder og biomedicin, FN's Menneskerettighedserklæring (1948), Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og den danske Grundlov (1849).

Lovforslaget er både udemokratisk og udansk. Den form for magtcentrering og tvangsbeføjelser, som lovforslaget skaber eller giver mulighed for, reducerer folkestyre og retssikkerheden i Danmark ned til under et acceptabelt minimumsniveau.

Borgerrettighederne og menneskerettighederne forringes så meget, at Danmark efter vedtagelsen ikke længere kan omtales som et demokrati.

Vælger en regering at tvangsvaccinere mennesker med vacciner, som kan være usikre, vil det være en overtrædelse af Nürnberg-koden, som forbyder medicinske eksperimenter på mennesker, som ikke frivilligt har givet samtykke hertil. Samtidig er det almen praksis, at grundforskning, præ-klinisk udvikling og klinisk udvikling af en vaccine tager mellem 5 og 15 år.

Det er bekymrende at give læger og andet sundhedspersonale ansvar for, eller pligt til at skulle behandle danske borgere gennem brug af tvang. Hvis vaccinen samtidig udgør en sundhedsrisiko, er det i strid med lægeløftet.

Med venlig hilsen
EHS-Foreningen

Christina Funch Mellgren, fungerende formand